

Trc ngày “đi phóng”, tôi cũng có “Đào” nh ai v y.

Mu ng i tôi ch n thu đó ph i bi t xí x n, lí l c, và có m t chút “điều ngoa” theo i i di n t c a nhà th Nguyễn T t Nhiên, “Em hãy gi tính tình con gái b c / Gi u điều ngoa trong dáng đi u ngoan hi n” v y. Đ p m y mà hi n queo, tôi cho là kh h ng ch m.

Tiêu chu n ng i yêu c a tôi ch n nh v y, dĩ nhiên c quay tôi nh quay đ . Mà ng ghê nha. Bi t b quay, nh ng tôi v n “nh con thiêu thân lao vào l a ng n”, tìm h nh phúc trong nh ng c n quay túy lúy điên cu ng.

Nói nào ngay, nh nàg khéo quay mà sau ba năm đem thân làm đ , tôi đã h c đ c v ng tay ngh , bi t n ng theo đà quay mà tìm chiêu hóa gi i, và tôi đã gi i đ c h u h t nh ng đ c chiêu c a nàg. Duy chiêu th c “th n giao cách c m” là tôi bí lù, đành đánh bài “l ”, ôm p g n 40 năm tr i ch a bi t cách hóa gi i ra sao?

S là đ o đó, tôi ch i thân v i ông anh chú bác c a nàg. M t l n ngh phép th ng niên, ông anh h đó ghé th ng nhà tôi thăm tôi tr c. Hôm sau tôi ch nh lên i Saigon, b tôi xu ng tr ng vô h c, nh c i chi c xe Honda Dame c a tôi v thăm gia đình nh. Chi u nh xu ng tr ng đón tôi r i ch tôi đi tìm đám b n bè x a, chúng tôi vui say quên n o đ ng v , b a thì ghé Tám L cu n đ u cá lóc h p, b a thì lên Tr n Xuân So n nh m g i s a, cua rang, khi thì v Ch Đũi u ng bia ăn h t v t l n, hay xu ng đ ng Nguyễn Tri Ph ng nhúng rau tái l u...

Ch ng ng i anh v i đ n v r i, tôi m i hí h ng ghé t i thăm nàg. M t nàg s ng to nh “... trâu đ n thág đ ”. Nàg nguyệt nàg ngoéo nàg réo nàg neo, “ng i ta nh n, ng i ta trông, ng i ta nh ch đi công chi n, mà ch mi t m y ngày h ng th y m t mũi ai đầu h t!”.

Tôi b n lên ch i th m trong b ng, “cái th ng Bính này th t đo ng v , em nó nh n mà nó làm thình không nói l i m t l i”. Nh ng ngoài m t, tôi làm v t nh khô, tr m t nhìn nàg, mi ng cong t n h i, “Y n nh n ai, nh n h i nào?”

Ch ng nói ch ng r ng, nàg nũng n u kéo tay tôi ra ch đ ng chi c xe, m t tay nâng chi c yên xe tôi lên, m t tay nàg ch vào t gi y x p nh g n gàng nhét ch t đ i g m yên xe, “đây nè, ch vi t th nh n là gì đ y?”

Đ khóc đ c i, tôi choàng tay qua vai nàg nh gi ng, “Y n nh n ki u đ u kho tàng b ai bi t

đ c mà l n!” Nàng h t tay tôi ra gi m chân n c n , “ng i ta g i tên Trung khan c c , ng i ta nói m yên xe lên đ c th c ngàn l n, mà Trung h ng nghe, t c là không có th n giao cách c m, ch ng t r ng Trung h ng có iu ng i ta nè, huhuhu!”

30/04/75 là m t bi n c tr ng đ i trong đ i làm thay đ i con ng i tôi. Tôi có c m giác nh mình l t vào vùng không gian vô tr ng l c, ng i c lằng lằng vô đ nh, nên tr thành l m lì, cẩu kh nh..., không còn li n tho ng đ th ng nh nh ng thág ngày qua, và nh t là tôi đã đánh m t đi “c m giác”, trong nh ng lo i chuy n đ i b m b t hoa c a th i non tr .

G n 2 thág tr i, c sáng sáng l i t i tr ng trình di n ghi tên, xong ra ng i đ u láo tri n miên v i b n bè t i tr a m i gi i tán. Tin đ n thì nhi u vô h n, nh ng ch a có m t chính sách nào rõ r t đ i v i tình tr ng c a lữ sinh viên chúng tôi, ngay c sau này, khi đã có cán b Thành Đoàn v tr ng sinh ho t. Hôm Thành Đoàn t i phá c a ki m kê văn phòng Giáo S Nguy n Ng c Bích có tôi ch ng ki n (b niêm phong t 30/04/75). V a m ngắ n kéo bàn ra, ch ng hình ch p bu i k t nghĩa v i ti u đoàn 11 Dù đ p ngay vào m t, ôi nh ng t m hình tôi t i c i toe toét v i các Sĩ Quan c a ti u đoàn. Tôi đã tính ch p đ u ch ng hình nh ng không k p, cán b Hai Khánh đã l m ch ng hình nhét v i vào túi qu n cùng v i cây súng l c tý hon m i tinh c a GS Bích còn nguyên trong h p, dĩ nhiên trong biên b n không có 2 đ ki n này, sau đó Hai Khánh chi m căn phòng làm phòng ng riêng. Vài ngày sau, không bi t đ đầu ra mà Nguy n T Khanh móc bóp khoe tôi m t s hình y, tôi xin m t t m gi làm k ni m nh ng cô nàng nh t quy t t ch i không cho.

M t sáng th hai tôi lên tr ng nh th ng l , Nguy n Th Kim Anh h t ho ng ch y ra nói cho tôi bi t, “chi u qua Hai Khánh và đám sinh viên chi n n đã phá c a nhà GS Bích, chia nhau c p bóc đ đ c trong nhà, chúng còn chia nhau t u tán sách quý trong th vi n c a tr ng n a, nghe ch ng hôm nay s kêu ng i đ n bán”. Nghe xong tôi lên ru t, ch y th ng vào phòng b o v gi t kh u AK47 và 2 băng đ n, tr ra kéo chi c gh có bánh xe ra gi a c ng tr ng, n p băng đ n xong, tôi đ kh u súng l t l o ngang trên đui, r i ng i v t v o gác chân lên c ng, mi ng quay lên l u thách th c, “đ cha đ a nào xách đ ăn c p qua đ c kh i đây!” Hai Khánh và đám sinh viên khóa c a tr n chui trong phòng, đ n gi c m tr a cũng không dám bén m ng xu ng ăn. Kim Anh s tái xanh mày m t, cô ng i k bên vu t ve năn n tôi, “kh ghê! Bi t v y Anh đã không k anh nghe”. Khi c n gi n đ u l i, tôi nói v i Kim Anh r ng tôi s không lên tr ng n a, Kim Anh lo l ng b o tôi, “dù gì anh ph i lo ti p t c h c cho xong!” Kim Anh là ng i con gái B c K mà Nguy n Thanh S n đ ý tr c kia, S n nh tôi chi u c sẵn sóc cho nàng. Dĩ nhiên tôi nh n l i S n, đ c cái Kim Anh cũng có c m tình đ c bi t v i tôi, anh em chúng tôi thân tình và quy n luy n nhau l m.

T tr ng, tôi h m h c ghé qua nhà nàng, r nàng ch y đ o m t vòng cho khuây kh a. Đeo nàng trên xe, nàng hí h ng khoe có anh chàng k s hi n lành, s nghi p v ng vàng thu c gia đình cách m ng, m i ra tr ng mà l ng đã cao g p 4 g p 5 k s bình th ng, xin h i c i nàng, nhà ai cũng khuyên nên ng thu n cho có t ng lai... Tôi bi t đ nàng nói d c, l ng k s m i ra tr ng làm gì đ c m i thág ba b n trăm ngàn. Tôi cũng hi u r ng nàng đã đ n đo ch n l a, ch c t ch c cho tôi n i đ óa nói n ng vài câu, cho nàng đ c êm ái r áo ra đi kh i v n v ng b n b u... R i cho nàng là tôi m i v a trút xong n i b c, lòng tr ng không nh giòng su i c n ngu n, nên ch m nói gi ng nhát g ng r ng, “ , sao Y n không ng cho kh e?” Nàng b u m nh vào b ng tôi, mi ng c i đ đ t h i, “Y n ng nhé?” Tôi “ ” g n l n, nàng c i

t h i l i r ng, “th t nhé?” Tôi i “ ” l n n a. Yên l ng m t đ i, nàng r t tay kh i b ng tôi, mi ng h m h c, “m t Trung lúc sau này th y phát ghét!” Tôi cũng “ ” gi ng mũi, r i 2 đ a cùng yên l ng cho đ n lúc tôi ng ng xe tr c c a nhà nàng. Đ ng ch n đ u xe đ i m t v i tôi, nàng b o, “v y Trung tr l i m y t m hình Trung gi c a Y n nha”. Tôi h n, “5 gi chi u mai Trung s đem đ n café Chiêu ch tr Y n”. Nàng đ n h i tr , ng i xu ng là v i tay ki m đ i m túi hình, nàng rút khung hình 11x14 tôi l ng hình nàng ra ng m nghĩa, mi ng không ng t liú lít khen, “Trung c n th n ghê, gi hình k quá”. Bình th ng có đ p là tôi đã đ a nàng lên mây xanh r i, hôm y tôi l nh lòng ng i im ch ng bi t nói năng gì. U ng xong ly xí mu i, nàng chào tôi ra v . Tôi ng i nhâm nhi bình trà cho t i khuya m i b đi. Chuy n tình chúng tôi ch m đ t t ngày y, b ng vẫn b n tr nh tr ng đàng hoàng!

Lê Trung Tín, b n tôi, cho r ng, “Mèo gi nhân gi nghĩa nh đàn bà, th y cu n mình n m yên hi n t trên salon v y đó, ch đ cha con chu t nào ch y ngang mà thoát kh i nanh vu t mèo?” Th nh ng Tín không bi t r ng, ch có con mèo nào không v n chu t cho chán chê r i m i gi t. Đành r ng ph i gi t, nh ng gi t nh th nào m i là đ i u đáng trách c a mèo. Mèo khoái đ c v n, thích nhìn chu t t i r i r ng tr c khi ch t. Con chu t nào đ ng tim ch t l quá mèo bu n. Con mèo c a tôi cũng bu n vì không v n tôi đ c, mèo quay qua v n Đ c, tình đ ch c a tôi tr c kia nh ng tôi không bi t m t, là ng i b n party c a nàng. Khi hay tin tr ng Đ c và tr ng tôi sát nh p v i nhau, nàng s Đ c g p tôi nên tìm l i vu x u, mong t o cho Đ c ngu n ác c m v tôi, đó là đ i u tôi th t v ng nàng! Nàng v n Đ c thêm h n năm sau m i đ t khoát lên xe hoa v v i anh chàng k s cán b n .

Chia tay mái tr ng và m i tình xong, tôi bám mi t đ i nhà, loay hoay cu c đ t làm v n h n tháng tr i không lên Saigon n a. Hôm cu i tu n gi a tháng 8, t đ ng tôi s t ru t kinh kh ng, đ ng ng i không yên, lòng đ r i b i, đ u óc lũng bùng không sao ch u n i... Tôi nghĩ b ng ch c cu i tu n này đám c i nàng ch ng, nên tò mò xách xe ch y ngang nhà nàng dòm cho bi t. Đi ngang th y nhà nàng yên ng không có v gì là đám c i. Đã lên đ n đây r i ch l l i quay v li n, tôi quy t đ nh đ o đ i qua tr ng xem có tin t c gì m i l ? Vì kh i hành t nhà nàng nên tôi đ n tr ng b ng h ng khác. T xa tôi th y Kim Anh đang đ ng đ a t ng tr c c ng tr ng, m t đôi nhìn v cu i đ ng nh trông ngóng bóng hình ai. Tình ngh ch, tôi l i xe đ ng nh chân nàng. Quay l i th y tôi, nàng nhào l i ôm c tôi khóc nh m a b c. Tôi ho ng kinh đ ng ch t trần không bi t nói l i gì, bi t ch c mình đầu có đ ng m nh mà gây th ng tích. Tay quy t n c m t, mi ng l i méo x ch c i, nàng đ a hai tay ch p tr c ng c, thì th m kh n nh, “L y Chúa! Xin cám n Chúa đã cho con đ i u c c!” R i nàng quay qua tôi gi i thích, “em c u Chúa đ t anh lên đây cho em g p tu n này”... “à mà anh có s t ru t không? Em ho ng lên không bi t ki m anh đầu nên c g i tên anh, mong có th n giao cách c m”. B t xúc đ ng, Kim Anh đ n tôi qua quán n c đ i đ n ch nàng, nàng ch y lên phòng l y v t c n r i xu ng ngay nói chuy n.

Chu choa m i t ng chuy n gì ghê g m l m! Té ra là t gi y “Tri u T p” đi h c l i do tr ng Đ i H c Kinh T Thành Ph H Chí Minh c p, tên tu i là tôi, l p Kinh T 11, t 3, khóa h c “Chính Tr C B n”, b t đ u 8 gi sáng th hai tu n t i t i r p chi u bóng Qu c T , đ ng Ph m Ngũ Lão.

Thì ra trong th i gian tôi không lên tr ng trình đ i n, Kim Anh v n ti p t c ghi tên tôi trong danh sách trình đ i n m i ngày. Khi đ l p Chính Tr Đ i Trà, nàng cũng lén ghi tên tôi vào danh sách

tham d. Rn i nàng t ý ký tên đin đ n xin đi h c l i n p cho tôi, gi y tri u t p chính th c đã nh n đ c m y b a rày. L p h c c a nàng b gi i th , ngày mai là h n chót nàng ph i d i b ch p và tr v nhà. Đó là lý do nàng c n g p tôi n i tu n này. Tôi cảm n Kim Anh đã lo l ng cho tôi, nh ng tôi đã không có ý đ nh h c ti p. Kim Anh năn n mãi không xong, nàng xin tôi tu n t i c đi h c th , rán cho nàng 2 tu n ch n, n u lúc đó không thích h n b sau. Hai đ a th a thu n ngoéo tay nhau, tôi h n sáng hôm sau lên ch nàng v nhà l i.

Th mà tôi h c luôn m t lèo cho t i Hè 1977 ra tr ng, r i nh n nhi m s đi làm ngay. Sau 2 tháng đi công tác ki m toán các xí nghi p con cho T ng Công Ty, tôi đ c “đi u” v làm phó phòng Tài V , ph trách chuyên môn v i 7 nhân viên đ i quy n, tôi ôm đ m làm K Toán T ng H p, kiêm K Toán Phân Tích, kiêm K Ho ch Giá Thành cho Nhà Máy Xây Bình Tây (Hãng R u Bình Tây cũ), thu c T ng Công Ty Lúa G o Mi n Nam, B L ng Th c Th c Ph m. Tr ng Phòng Tài V t quân đ i chuy n sang, không bi t chuyên môn, ch làm công tác đ ng.

Nh làm đ y m t th i gian mà tôi có đ p ti p xúc v i cán b nhân viên các c p, ho c t ngoài B c đi u vào, ho c t chi n khu đi ra, m i bi t xót th ng cho cái tang th ng c a đ t n c!

M t anh k s c khí ch tôi cách b o trì xe Honda, r ng đ ng phí ph m xài m t lúc c 3 s , hãy ch y m t s thôi còn gi 2 s kia đ dành, khi nào s này h hãy dùng qua s khác!

Lúc v t biên qua t i đ o, tôi t khai ngh nghi p là General Accountant. Ông thông đ ch viên duy t h s tôi tr c khi giao cho Cao y b o, “M , m t trông non cho t th kia mà General Accountant th đáo nào! Tao s a là Book-keeper ch u không?”

Ph n nguy n v ng, tôi ghi, “ngoài Hoa K , xin đ c đ nh c t i b t c qu c gia t do nào trên th gi i”. Cô gái tr trong phái đoàn Hoa K , tôi nghĩ là sinh viên m i ra tr ng đi làm công tác thi n nguy n, cao l m là b ng tu i tôi thôi, g i loa kêu tôi lên ph ng v n, tôi không xin đi M nên đã không lên, Ban Đ i Di n tr i xu ng thúc b o r ng ng i ta có ít câu c n h i, thông đ ch viên là ng i có cùng h Ph m Kh c nh tôi. Cô h i, “t i sao m i ng i đ u mu n đi M mà b n l i không xin?” Tôi đáp, “b i M đã b mi n Nam, tôi th y không có lý do gì đ tôi mu n đi M”. Cô x c x c nói, “nh n hay không là quy n phái đoàn M , nh ng b n ph i xin đi M ch không đ c kh c t”. Tôi c i đ u, nói sorry r i b ra.

Chi u hôm đó ông thông đ ch viên đ n barrack ki m tôi, ng h i tôi liên quan gì v i ông Hy, ông Ch . Tôi tr l i r ng tôi g i hai ông b ng bác. ng nói, “th thì mình cùng dây m r má c”, nh ng không gi i thi u ông là ai, mà x to t ra r ng, “h i tr a cô M gi n nên làm càn, cô phê vào th xanh c u là VC, s b t l i r t nhi u, b y gi c u chi hai cây cho Cao y thay th khác”. Tôi nói th t lòng, “cảm n s chi u c c a ông, nh ng tôi không có ti n”.

Lúc qua Singapore l y máy bay đi Canada đ nh c , tôi g p anh Ph m Kh c Long, con trai l n bác Ch , đang tr i t n n bên đó. Anh Long nhi u tu i h n tôi, h i 71 hai anh em cùng tr h c nhà bác Hy Saigon, tôi m i h c l p 11, trong khi anh đang h c Cao H c năm chót r i. Tôi k chuy n và đem tên ng i thông đ ch viên ra h i, anh b o, “mình g i nó b ng chú, b nó là em h ông n i mình”, r i anh n khí xung thiên la hét, “dòng h mình b r c nh cái l..., tao mà bi t v , tao v cái l... th t b treo lên r i đ tên chúng nó vào!”

THỜI N GIAO CÁCH C M

Tác Giả: Ph m Kh c Trung (Trích t blog Hoàng Lan Chi)

Thứ Năm, 09 Tháng 2 Năm 2012 18:55

Ng i tr c bàn phím gõ bài này, lòng tôi chùng xu ng nh t i Kim Anh vô t n. C m n ng i đã đ i trong tôi m t đ i u luy n. Xin g i v Kim Anh, i chúc t ng n ng nàn nh t nhân d p Giáng Sinh.